

عنوان مقاله:

کنکاشی بر نقش سینومرفی فضایی در فضاهای مهدکودک در راستای تعاملات اجتماعی

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی معماری، عمران، محیط زیست و کشاورزی (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

سحر قهرمانی بویاغچی - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، دانشگاه غیاث الدین جمشید کاشانی، قزوین، ایران

رضا محبی - استادیار گروه معماری و شهرسازی، دانشکده عمران و مکانیک، دانشگاه غیاث الدین جمشید کاشانی، قزوین، ایران

خلاصه مقاله:

پیشرفت علم و ارتباطات و تاثیر آن بر همه جنبه های زندگی، تغییراتی در تمایلات و نیازهای کودکان ایجاد نموده و سبب شده بازیهای رایانه ای و بازی هایی از این دست جایگزین درک مستقیم کودکان از فضا و کسب تجربه های طبیعی و اجتماعی آنان و بروز اختلال در پروسه طبیعی رشد کودکان گردد؟ فضای بازی کودک می تواند بر ذهنیات و ادراکات کودک مؤثر باشد؛ زیرا فضای بازی کودک، یک فضای ارتباطی بزرگی است که با ساختار و کالبدش پیام می دهد و کودک از آن تاثیر می گیرد. هدف از این مقاله بررسی ابعاد روانشناسی محیط است که در طراحی برای کودکان باید مورد توجه قرار بگیرد؟ پس از ارایه درآمدی بر مبانی محیط و شناخت روانشناسی محیط به بررسی شناخت محیط های مورد نیاز طراحی برای کودک و همچنین مولفه های تأثیر گذار در راستای تعاملات اجتماعی کودک پرداخته شد؟

کلمات کلیدی:

تعاملات اجتماعی، سینومرفی فضایی، فضای مهدکودک، محیط، فضای مطلوب

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1170242>

